

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 I 031051 21 Gž 2

Novi Travnik, 27.10.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članovi vijeća, u izvršnom predmetu tražitelja izvršenja JP „Elektroprivreda HZ HB“ d.o.o. Mostar, Mile Budaka 106A, Mostar – Distribucija el. Energije KSB/ŽSB Novi Travnik, R.J. „Elektro-Kiseljak“ Kiseljak, protiv izvršenika P.V., ... , K., radi naplate duga, vrijednost spora 3.300,19 KM, odlučujući po žalbi izvršenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 I 031051 18 Kom 2 od 24.11.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 27.10.2021. godine, donio slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenika se odbija i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 I 031051 18 Kom 2 od 24.11.2020. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostepenog suda odbijen je prigovor izvršenika izjavljen protiv Rješenja o izvršenju tog suda, broj 49 0 I 031051 18 Kom 2 od 29.06.2020. godine, kao neosnovan.

Protiv navedenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio izvršenik iz svih razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku s prijedlogom drugostepenom sudu da pobijano rješenje stavi van snage i odbaci prijedlog tražitelja izvršenja kao bespredmetan jer isti ne može biti proveden obzirom da izvršenik nema dovoljno sredstava ni za vlastito preživljavanje, a kamoli za plaćanje zastarjeli tražbina.

Tražitelj izvršenja u odgovoru na žalbu je osporio isto u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu izvršenika odbije kao neosnovanu i nastavi izvršni postupak.

Nakon što je ispitao prvostepeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz spisa prvostepenog suda proizilazi da je tražitelj izvršenja JP Elektroprivreda HZ HB d.o.o. Mostar, Mile Budaka 106A, Mostar – Distribucija el. Energije KSB Novi Travnik, R.J. „Elektro-Kiseljak“ Kiseljak kod tog suda dana 27.03.2003. godine podnio prijedlog za izvršenje radi naplate duga protiv označenog izvršenika na temelju vjerodostojne isprave pljenidbom i prodajom pokretnih stvari izvršenika, a kojem prijedlogu je

udovoljeno i dozvoljeno predloženo izvršenje Rješenjem o izvršenju, broj I.217/03 od 18.04.2003.godine.Ovo rješenje je postalo pravosnažno sa danom 31.05.2003.godine.

Na prijedlog tražitelj izvršenja dana 29.06.2020. godine doneseno je rješenje broj 49 0 I 031051 18 Kom 2 kojim se mijenja predmet izvršenja tako da se umjesto popisa, procjene i prodajom pokretnih stvari izvršenika izvršenje ima sprovesti do ½ na penziji/ mirovini izvršenika.

Na navedeno rješenje izvršenik je blagovremeno izjavio prigovor. U prigovoru je istakao da je predmetno potraživanje zastarjelo zbog čega je sud prijedlog tražitelja izvršenja trebao odbaciti, kao i to da izvršenje na minimalnoj penziji/mirovini izvršenika je teško izvodljiv jer iznos primanja nije dostatan za četveročlanu porodicu i dovodi istu u stanje socijalne potrebe te predložio da sud postupak obustavi.

U odgovoru na prigovor tražitelj izvršenja je isti osporio iz razloga što se prigovor na rješenje o promjeni predmeta izvršenja i sredstva izvršenja može izjaviti samo u dijelu kojim je izvršena promjena sredstva i predmeta izvršenja te je predložio da sud prigovor odbije kao neosnovan.

Povodom izjavljenog prigovora prvostepeni sud je održao ročište na kojem je izvršenik izjavio da ostaje kod navoda prigovora te naglasio da živi sa suprugom koja je nezaposlena i jednim maloljetnim djetetom te da je 60% invalid, ali sudu nije predao ni jedan dokaz kojim bi potvrdio ove navode iz prigovora.

Odlučujući o prigovoru izvršenika prvostepeni sud nalazi da je isti neosnovan obzirom da ničim ne dokazuje opravdanost svojih navoda, a teret dokazivanja je na istome, tako da je donio odluku kao u izreci pobijanog rješenja shodno odredbama člana 49.stav 1. Zakona o izvršnom postupku F BiH.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita.

Naime, iz utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da je prijedlog za izvršenje podniet na osnovu vjerodostojne isprave i to ovjerenog izvoda iz poslovnih knjiga tražitelja izvršenja broj IV-8-3-313/03 od 12.03.2003. godine protiv izvršenika radi naplate duga izvršenjem na pokretnim stvarima, a koji prijedlog je sud usvojio i dozvolio predloženo izvršenje svojim rješenjem o izvršenju broj I-217/03 od 18.03.2003. godine koje je postalo pravosnažno sa danom 01.05.2003. godine te da je nakon neuspjele prodaje u toku izvršnog postupka po prijedlogu tražitelja izvršenja doneseno osporavano rješenje o promjeni predmeta izvršenja.

Kod prednjeg utvrđenja pravilno prvostepeni sud nalazi da rješenje o promjeni predmeta izvršenja, a nakon pravosnažnosti rješenja o izvršenju, se može osporavati samo u dijelu kojim je izvršena promjena sredstva i predmeta izvršenja, slijedom čega prigovor izvršenika u pogledu zastare potraživanja istaknut tek u ovoj fazi postupka je i po ocjeni ovog suda neosnovan.

Okolnosti koje u prigovoru izvršenik ističe, a to je: da je porodični čovjek i da je 60% invalid koji je obavezan uzdržavati svoju porodicu koja živi od 140,00 KM invalidnine nisu činjenice koje se mogu smatrati razlozima za sprečavanje izvršenja nego samo iste mogu biti od utjecaja vezano za propisana ograničenja iz člana 138. Zakona o

izvršnom postupku F BiH, a što je detaljno obrazloženo u pobijanom rješenju od strane prvostepenog suda, međutim to isto ne znači da se propisanim ograničenje izvršenik u potpunosti oslobađa ispunjenja dužne tražbine odnosno istom se samo olakšava ispunjenje iste, a u cilju potpunog namirenja tražitelja izvršenja, slijedom čega se u datim okolnostima slučaja ne može govoriti da je prvostepeni sud na prednji način nepravilno primijenio citiranu odredbu.

Nadalje, a u smislu naprijed navedenog, prvostepeni sud je vodeći računa i o principa savjesnosti i poštenja i zabrane zloupotrebe prava koja su proklamovana u odredbama Zakona o obligacionim odnosima, a primjenom odredbi člana 123. Zakona o parničnom postupku F BiH koje se na odgovarajući način primjenjuju temeljem odredaba člana 21. Zakona o izvršnom postupku i u izvršnom postupku, da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev, pravilno zaključio da su navodi izvršenika da umanjenje njegove penziju/mirovine na ovaj način bi ugrozilo egzistenciju njegove porodice, da su isti paušalni i neosnovani obzirom da izvršenik ničim nije dokazao opravdanost svojih navoda, slijedom čega se neopravdano napada pravilnost i zakonitost donesene odluke suda.

Budući da je svoju odluku prvostepeni sud činjenično i pravno potpuno i jasno obrazložio u skladu sa članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku te kako ne postoje niti povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je temeljem člana 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku, odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava